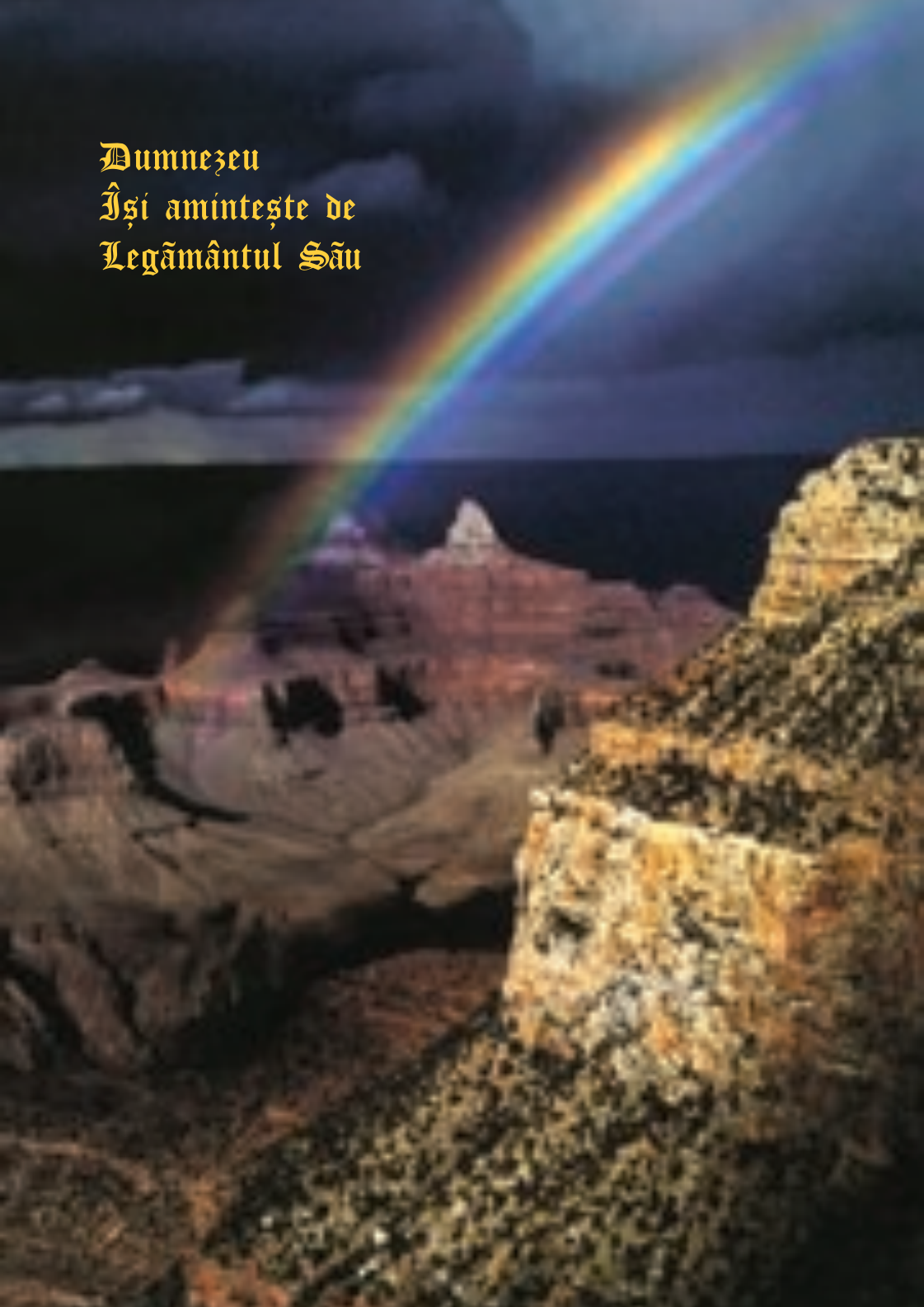

Dumnezeu
Își amintește de
Legământul Său

Fratele Frank privește cu recunoștință la cei 50 de ani de lucrare misionară în toată lumea; în special cu privire la Brazilia unde a ținut prima adunare de casă cu credincioșii din Sao Paulo în octombrie 1971. Acum, în cel mai mare oraș din această țară se adună mii de oameni ca să asculte mesajul pentru timpul sfârșitului. În decembrie 2008 s-au reunit 320 de slujitori și evangheliști în Goiânia, în biserica fratelui Joaquim da Silva pe care Dumnezeu l-a folosit și l-a binecuvântat într-un mod remarcabil, pentru a primi răspunsuri la întrebările lor și pentru a găsi orientarea duhovnicească din Cuvântul lui Dumnezeu. Fotografia arată adunarea din 19 decembrie 2009.

La întrebarea: „Credeti că revenirea lui Isus Hristos este aproape?” a venit un puternic „Da!” din gura a peste trei mii de oameni. Apoi a venit întrebarea: „Sunteți cu toții botezați biblic în Numele Domnului Isus Hristos?” Și din nou a venit un „Amin” de la întreaga adunare, urmat de „Aleluia!” și de „Glorie lui Dumnezeu!”

„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul”.

SCRISOARE CIRCULARĂ APRILIE 2009

Vă salut pe toți, iubiții mei frați și surori din toate țările, cu cuvântul din Rom.1:1-5: *„Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu, pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi...prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate Neamurile, între care sunteți și voi...”*

Ce introducere adâncă face apostolul în prima sa epistolă! El a fost chemat la apostolie prin har pentru ca prin slujba lui credincioșii dintre neamuri să fie aduși la ascultarea de credință spre slava lui Dumnezeu. Aceasta trebuia să se facă nu prin predicarea unei evanghelii oarecare, ci prin predicarea Evangheliei lui Dumnezeu așa cum a fost vestită prin proroci și făgăduită în Sfintele Scripturi ale Vechiului Testament. Aceeași Evanghelie veșnică, bazată doar pe Sfintele Scripturi, o predicăm și noi acum. Apostolul Pavel era pe deplin conștient de responsabilitatea care însoțea o chemare divină și de aceea și-a dedicat întreaga viață în slujba Domnului. Așa este cu fiecare slujitor adevărat al lui Dumnezeu care a primit o chemare directă.

În Rom.15:17-18 el mărturisește, *„Eu dar, mă pot lăuda în Isus Hristos, în slujirea lui Dumnezeu. Căci n-aș îndrăzni să pomenesc nici un lucru, pe care să nu-l fi făcut Hristos prin mine, ca să aducă Neamurile la ascultarea de El: fie prin cuvântul meu, fie prin faptele mele...”*

Chiar și în Vechiul Testament, credința și ascultarea față de Dumnezeu erau cele mai importante lucruri pentru poporul Israel (Evr. 11).

Prin **credință** a intrat Israelul în posesia Țării Făgăduite.

Prin **ascultare** au trăit ei marile binecuvântări în Țara Făgăduinței.

Totuși, din cauza neascultării lor, au fost duși până la urmă în robia babiloniană.

„Totuși, ei s-au răsculat și s-au răzvrătit împotriva Ta. Au aruncat Legea Ta la spatele lor, au ucis pe proorocii Tăi, care-i rugau fierbinte să se întoarcă la Tine, și s-au datat la mari ocări față de Tine.” (Neem 9:26).

„Poporul Tău cel sfânt n-a stăpânit țara decât puțină vreme; vrăjmașii noștri au călcat în picioare locașul Tău cel sfânt.” (Is.63:18).

Din nefericire, Biserica primară, creșterea prin credință i-au fost acordate toate flegelile, dar în ascultare și astfel în această stare binecuvântată doar pentru puțină vreme. Datorită neascultării, credința au fost împărțită în diferite denominații.

De aceea, credința sinceră și ascultarea sunt de cea mai mare importanță pentru fiecare persoană care face parte din Biserica nou testamentară. *„Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să nu aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu.” (Evrei 3:12).* Astfel, necredința este cu adevărat lepădarea de Dumnezeu cel viu. Doar credința ne aduce în legătură cu El, ea aduce cu sine ascultarea și are ca efect dragostea sinceră între credincioși, așa cum a scris apostolul Petru: *„Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima.” (1Petru 1:22).*

Așa cum a fost cu Israel, Dumnezeu nu poate tolera necredința și neascultarea în Biserica Sa dintre neamuri.

Avraam, tatăl credinței este un exemplu pentru Israel, pentru Biserică și pentru fiecare credincios. El l-a crezut pe Dumnezeu (Rom.4:3) și în final a trăit împlinirea flegelii pe care Domnul i-a dat-o. În deplină ascultare el fost gata să-l jertfească pe fiul său Isaac pe altar. Apostolul Iacov a legat împreună credința, ascultarea și faptele când următoarea afirmație: *„Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică? Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită.” (Iacov 2:20-22).* Isus Hristos, Fiul flegelii, a fost ascultător până la moartea Sa pe cruce (Fil.2:7,8). *„Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-l ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice.” (Evrei 5:9).* La fel ar trebui să fie cu toți fiii și fiicele lui Dumnezeu care au fost răstigniți cu Hristos și au înviat împreună cu El la o nouă viață. Ei pot mărturisii că și

apostolul Pavel „și trăiesc...dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” (Gal.2:20).

Pe zi ce trece crește și dorința noastră de a avea parte de făgăduita revenire a lui Isus Hristos. Acum, la sfârșitul timpului de har, adevărații credincioși, care au fost chemați afară dintre toate neamurile, trebuie să se separe de tot ceea ce nu se potrivește cu Cuvântul lui Dumnezeu și astfel nu este în concordanță cu voia lui Dumnezeu. Aceasta este singura cale prin care ei pot deveni „Mireasa Cuvântului” menită să-L întâlnească pe Mire – nu o „Mireasă a mesajului”, pentru că sunt multe grupări în cadrul mesajului care pretind a fi Mireasa. Este numai Unul singur al cărui Nume este „Cuvântul lui Dumnezeu” (Apoc.19:13) și este o singură Mireasă a Mielului care va fi soția Lui după cina de nuntă: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!” (Apoc.21:9). Este doar o Biserică Mireasă care poartă Numele Lui și care este rânduită mai dinainte să trăiască împlinirea fiecărei făgăduințe găsite în Cuvântul lui Dumnezeu. Ea se întoarce la învățătura și practica bisericii primare și de asemenea la prima dragoste, fiind o inimă și un suflet, ca la început.

„Prea iubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește, este născut din Dumnezeu, și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.”

„Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămîne în noi, și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.” (1Ioan 4:7,8,12).

CE SE ÎNTÂMPLĂ ACUM?

În a doua sa predică, apostolul Petru a scos în evidență faptul că Răscumpărătorul rămâne în ceruri până la vremea așezării din nou a tuturor lucrurilor, după cum a făgăduit Dumnezeu de la început prin sfinții Săi prooroci din vechime (Fapte 3:19-21). Textul în limba greacă folosește cuvântul „Apokatastasis” care literal înseamnă „aducere în starea de la început”. În Biserica lui Isus Hristos, toate lucrurile trebuie reasezate în starea originală înaintea revenirii lui Hristos. Domnul Însuși a făgăduit acest lucru în Matei 17:11 și Marcu 9:12: „Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile.” Aceasta se întâmplă acum, înainte ca Mirele să-Și ia acasă Mireasa Sa.

Dup! ce ne-a dat ultimul mesaj (Mal.4) ca premerg! tor al celei de-a doua veniri a lui Hristos, Domnul Î# trimite slujitorii S! i s! ofere invita"ii pentru cina de nunt!: „Spuneți celor poștiți:”*Iată că am gătit ospățul meu..toate sunt gata, veniți la nuntă.*” (Matei 22:1-14). Invita"ii sunt cei ce decid dac! vor c!uta scuze sau vor asculta # vor r!spunde chem!rii. În Matei 24:45-47 citim despre slujitorul în"elept pe care Domnul l-a pus peste casa Lui ca s! împart! hrana duhovniceasc! la timpul potrivit înaintea venirii Mirelui. Pentru cei r!scump!ra"i aceasta înseamn! c! voia lui Dumnezeu trebuie s! devin! acum realitate în vie"ile lor, a#a cum s-a întâmplat mai întâi cu R!scump!r!torul: „*Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.*” (Ioan 4:34). Noi a#ept!m acum încheierea lucr!rii de r!scump!rare a lui Dumnezeu cu Biserica; de aceea, hrana noastr! duhovniceasc! trebuie s! fie în leg!tur! direct! cu voia lui Dumnezeu, c!ci numai atunci se va împlini pentru noi acest text din Scriptur! : „*Prin această "voie" am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna...Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.*” (Evrei 10:10-14).

În Matei 24:48-51 avem pilda slujitorului celui r!u care-# spune în inima lui: „*Stăpânul meu zăbovește să vină*” # începe s! bat! pe tovar!#i lui de slujb!. Un slujitor în"elept împ!rt!#e#e Cuvântul lui Dumnezeu, hrana duhovniceasc!, mana ascuns!, cu Biserica # seam!n! s!mân"a cea bun! care vine la via"! în to"i fiii # fiicele lui Dumnezeu. Un slujitor r!u seam!n! tâlcuiri care duc la certuri #-i bate pe to"i ceilal"i slujitori care nu sunt de acord cu punctul lui de vedere. Oric!rui slujitor care nu a primit o chemare direct! # personal! îi va fi greu s! cread! c! altcineva a fost cu adev!rat chemat în mod direct. Când chemarea este în leg!tur! cu planul de mântuire, atunci numai cei ce au fost hot!râ"i înainte de întemeierea lumii vor putea crede (Ef.1:1-5). Fie c! a fost pe timpul prorocilor sau în timpul Domnului nostru # apoi în timpul apostolilor – numai cei ce erau din Dumnezeu au auzit # au crezut Cuvântul Lui (Ioan 8:47). To"i ceilal"i l-au respins. Acela# lucru se petrece # ast!zi. Cu toate acestea, când este vorba de o chemare, atunci urm!toarele cuvinte ale Domnului r!mân valabile pentru totdeauna: „*Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește, iar cine Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.*” (Luca 10:16).

În Matei 25 se aude strig!tul de la miezul nop"ii „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Fecioarele în"elepte „...cele ce erau gata, au intrat cu el

în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa”. Aceasta este cea mai importantă lecție în legătură cu revenirea lui Hristos: chiar la sfârșit accentul este pus pe faptul că numai fecioarele înțelepte au ajuns la intrare.

Fecioara Maria a fost aleasă de Dumnezeu pentru că Răscumpătorul poate veni în lume, așa cum Biserica este rânduită să primească sămânța divină pentru că Hristos poate fi descoperit în toți cei răscumpeși (Col.3:1-4).

Punctul cel mai important este împlinirea planului divin de Mântuire care va avea apogeul la revenirea lui Hristos. În acel timp, 1Cor.15 va fi împlinit și trupurile noastre muritoare vor fi transformate și vor primi nemurirea: „Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.” (vers.49).

Cu privire la Maria, în Luca 1 sunt două afirmații deosebit de importante: „...eu nu știu de bărbat...” (vers.34) și „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!” (vers.38). Maria a găsit har înaintea lui Dumnezeu (vers.30); ea a primit cuvântul făgăduit adus ei de către îngerul Gavril și astfel Cuvântul s-a putut face trup și Fiul lui Dumnezeu să nască. Următoarele prorocii s-au împlinit:

Sămânța divină trebuia să vină prin femeie (Gen.3:15). „Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină Sămînța”, careia îi fusese făcută făgăduința...” (Gal.3:19).

„Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi fiu.” (2Sam.7:14). „Și iarăși, Eu Îi voi fi Tată și El Îmi va fi Fiul.” (Evrei 1:5b).

„Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut.” (Ps.2:7). „Căci căruia dintre îngeri a zis El vreodată: “Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut?” (Evrei 1:5a).

Prin naștere (zămislire), care a fost în același timp un act de creație, sămânța divină a fost pusă în Maria; de aceea, El este „singurul Fiul născut (zămislit) (Ioan 3:16), Cel întâi născut dintre mai mulți frați (Rom.8:29), începutul noii creații a lui Dumnezeu (Apoc.3:14) și de asemenea cel întâi născut din toată creația (Col.1:14,15). Când cineva este în Hristos, el este o făptură nouă (2Cor.5:17).

Urm!toarele texte din Scriptur! s-au împlinit de asemenea: „... din pântecelul mamei ai fost Dumnezeuul meu.” (Ps.22:10) # „Iar Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului. Îi voi păstra totdeauna bunătatea Mea, și legământul Meu îi va fi neclintit..” (Ps.89:27,28). Tot ceea ce s-a întâmplat la prima venire a lui Hristos a fost spus pe scurt de Domnul după înviere astfel: „Apoi le-a zis: ”Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi.” Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.” (Luca 24:45,46).

Care este preocuparea ast!zi? Chiar acum punctul cel mai important este împlinirea tuturor lucrurilor care au fost prezise pentru timpul nostru. Prin fecioara Maria # prin R!scump!r!torul Însu# s-au împlinit atunci toate prorociile din Vechiul Testament pentru acel timp. Prin fecioarele în"elepte # prin R!scump!r!torul Însu# se împlinesc acum toate prorociile din Sfânta Scriptur! pentru acest timp. A#a cum a f!cut Maria la fel # noi primim cu bucurie fl!g!duin"a # spunem: „...facă-mi-se după cuvintele tale.” (Luca 1:38). Ca r!spuns la afirma"ia ei „...fiindcă eu nu știu de bărbat...”, îngerul i-a spus „Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbri; de aceea Sfântul care se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu” (Luca 1:34-35).

A#a cum Maria a primit Cuvântul fl!g!duit prin credin"! # Duhul Sfânt a venit peste ea, la fel primesc adev!ra"ii credincio# Cuvântul fl!g!duit pentru timpul lor prin credin"! # sunt umplu"i cu aceea# putere a Duhului Sfânt.

Nou! ni s-a dat cea mai mare fl!g!duin"! a tuturor timpurilor # o vom tr!i atunci când copilul de parte b!rb!teasc!, biruitorii, se va ivi din Biseric! după durerile na#terii # într-o clip! a trimfului va fi ridicat la Dumnezeu # tronul S!u.

NĂSCUȚI DIN DUMNEZEU, PĂRTAȘI AI FIRII DUMNEZEIEȘTI (2Petru 1:3-11).

„O sămânță de oameni Îi va sluji..” (Ps.22:30, Isaia 53:10 # alte versete) # va primi firea dumnezeiasc!. To"i cei ce sunt n!scu"i (z!misli"i) de Dumnezeu # sunt n!scu"i din nou au, ca # fii # fiice ai lui Dumnezeu, aceea# fire ca Fiul lui Dumnezeu. Cuvântul grecesc „gennao” are ambele în"elesuri: „z!mislire” # „a da na#tere” # se aplic! atât Fiului lui Dumnezeu

cât # fiilor # fiicelor lui Dumnezeu. Când se refer! la b!rbat, traducerea cea mai potrivit! ar fi „a z!misli, a procrea”, a#a cum g!sim scris în Gen.5 de exemplu, unde de repetate ori este scris: „La vârsta de 130 de ani Adam a născut un fiu...La vârsta de 105 ani, Set a născut pe Enos...” Atunci când se refer! la femeie, cuvântul ar trebui tradus „a da na#ere”. „Adam s-a împreunat cu nevastă-sa Eva; ea a rămas însărcinată, și a născut...” (Gen.4:1). Despre Maria putem citi ca „...a născut pe Fiul ei cel întâi născut...” (Luca 2:7).

Apostolul Ioan s-a ocupat mai în am!nunt de acest lucru (Ioan 3:7, 1Ioan 2:29, 3:9, 5:1,18 # alte versete). Este o realitate faptul c! înaintea unei na#eri trebuie s! aib! loc o z!mislire # c! s!mân"a vine la via"! prin na#ere. „Dacă știi că El este neprihănit, să știi și că oricine trăiește în neprihănire este născut (z!mislit) din El.” (1Ioan 2:29). „Oricine este născut (z!mislit) din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămînța Lui rămîne în el, și nu poate păcătui, fiindcă este născut (z!mislit) din Dumnezeu.” (1Ioan 3:9). „Pentru că oricine este născut (z!mislit) din Dumnezeu, biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră.” (1Ioan 5:4).

Dac! privim la fecioarele în"elepte, vedem c! se repet! cu ele ceea ce s-a întâmplat cu Maria: ea a primit fl!g!duin"a, a crezut-o # Duhul Sfânt a venit chiar atunci peste ea; # astfel Cuvântul s-a fl!cut trup. Acela# lucru se întâmpl! azi cu to"i cei ce sunt o parte a Bisericii Mireas!: ei primesc Cuvântul fl!g!duit pentru acest timp prin credin"! , Duhul Sfânt vine peste ei # s!mân"a Cuvântului iese la via"! în ei. Ca # Maria, ei spun: „...facă-mi-se după cuvintele tale”. În ce prive#te fecioarele în"elepte, la ele nu exist! nici o influen"! omeneasc!. Ele nu #iu de niciun b!rbat, de nicio s!mân"! str!in!, de nicio înv"!tur! nebiblic!. Fecioarele neîn"elepte pot crede tâlcuirile neîn"elepte, cum ar fi cea c! #apte b!rba"i deosebi"i vor des!vâr# Mireasa sau c! Domnul ar fi # venit deja # multe ca acestea. Fecioarele în"elepte nu vor primi nici m!car o singur! interpretare. Ele sunt Mireasa Cuvântului # de aceea nu se fac vinovate de curvie duhovniceasc!; ele r!mân curate # neatînse # tr!iesc faptul c! fl!g!duin"ele lui Dumnezeu devin realitate în ele. Copiii fl!g!duin"ei cred Cuvântul fl!g!duit # primesc Duhul fl!g!duit (Rom.9:8, Gal.4:28, Ef.1:13).

Fecioarele în"elepte nu au numai !mpile pline (lumina), ele au # vasele umplute cu ulei pentru a-# reumple !mpile # pentru a nu li se stinge. Acest tablou ne aminte#te de prorocul Ilie, care a fost trimis la o

v! duv! în Sarepta # c!reia el i-a spus: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.” (1Împ.17:14). F! ina este necesar! pentru pâine; uleiul este necesar pentru lamp!. Mai departe g!sim confirmate cuvintele lui: „Făina din oală n-a scăzut și untdelemnul din ulcior nu s-a împuținat, după cuvântul pe care-l rostise Domnul prin Ilie.” (1Împ.17:16). Acest lucru se întâmpl! # acum: ambele lucruri ne vor fi asigurate din plin pân! va c!dea ploaia târzie (Isaia 44:3, Ier.5:24, Iacov 5:7 # alte versete). În predica „**Cuvântul vorbit este sămânța originală**” fratele Branham a spus: „...când sose te acest mesager uns. Desigur, el va sem na s mân a întregii Biblii, începând cu ceea ce a f cut arpele pân la mesagerul din ploaia timpurie... Apoi, în ploaia târzie, va avea loc un Carmel, o confruntare: Biblia împlinit la liter .”

Noi credem mesajul adus de Ilie al timpului nostru # ne hr!nim sufletele cu această! scump! hran! duhovnicească!. Fecioarele în"elepte tr!iesc acum umplerea vaselor cu ulei cu care ele î# pot reumple !mpile. Aceasta le deosebe#te înc! odat! de fecioarele neîn"elepte care se separ! de Biserica! # prin aceasta de vasul cu ulei din care se alimentează! !mpile (Zah.4:2, Apoc. cap.1 – 3).

Scopul final # cel mai important este s! credem flr! niciun compromis sub c!!uzirea direct! a Duhului Sfânt # s! tr!im ceea ce a fl!g!duit Dumnezeu în Cuvântul Lui, c!ci numai atunci vor deveni realitate aceste cuvinte: „*Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile, care i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini.*” (Luca 1:45). F!g!duin"a pe care ne-a dat-o Domnul include chemarea afar!, separarea, cur!irea conform 2Cor.6:14-18, 7:1 # de asemenea rea#ezarea tuturor lucrurilor în starea în care au fost la început. În timp ce fecioarele neîn"elepte înc! mai discut! despre diferite teme, cele în"elepte tr!iesc împlinirea fl!g!duin"elor.

În ce prive#te preg!tirea personal! a celor ce apar"în de Biserica Mireasă!, noi trebuie s! ne d!m seama cu seriozitate c! în ultimele momente dinaintea nun"ii o mireasă! nu se mai îngrije#te de lucrurile care se întâmpl! în jurul ei, nu o mai interesează! ce spun sau ce fac oamenii, ci ea este preocupat! doar de preg!tirea ei. Prorocul Ieremia a spus: „*Își uită fata podoabele sau mireasa brâu!*” (Ier.2:32). Acela# lucru se întâmpl! acum cu cei ce sunt o parte a Miresei: ei se spal! în apa Cuvântului (Ef.5:26); se uit! în oglinda Cuvântului (Iacov 1:19-27); se îmbracă! în haine albe, care sunt faptele neprih!nite ale sfin"ilor (Apoc.19:8) # se preg!tesc s!-L întâmpine pe Mire.

Apostolul Iacov ne aten"ioneaz! cu putere s! lep!d!m orice necur!"ie # s! primim cu blânde"e Cuvântul s!dit în noi care ne poate mântui sufletele. El continu! # ne spune: „*Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.*” Apoi ne duce un pas mai departe # scrie: „*Căci dacă ascultă cineva Cuvântul, și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om, care își privește fața firească într-o oglindă...*” La sfâr#it ni se spune c! doar o simpl! privire aruncat! în oglind! nu este suficient!: „*...și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era.*” (Iacov 1:22-24).

Duhul lui Dumnezeu descoper! în mod personal lipsurile fiec!ruia. El ne convinge în ce prive#te p!catul, neprih!nirea # judecata (Ioan 16:7), ne conduce în tot adev!rul # de asemenea ne face ascult!tori. Noi devenim împlinitori ai Cuvântului # putem p!# cu Dumnezeu ca Enoh, într-o armonie total! cu Cuvântul # voia Lui. În Ef.5:27 noi citim c! Domnul Î# va prezenta o Biseric! des!vâr#it!, flr! vreo pat! sau zbârcitur!. Noi avem nevoie s! citim aceste texte din Scriptur! pentru a înv!"a ce se cere din partea noastr!, a fiec!ruia în parte, pentru a duce o via"! care s! fie pl!cut! lui Dumnezeu. David a întrebat: „*Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel Sfânt? Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună și nu jură ca să înșele.*” (Ps.24:3,4). În predica de pe munte, Domnul nostru a spus: „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.*” (Matei 5:8). David, care a trecut prin multe încerc!ri, a scris c!l!uzit de Duhul Sfânt: C,*„el ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă. Acela nu clevețește cu limba lui, nu face rău semenului său, și nu aruncă ocară asupra aproapelui său.*” (Ps.15:2,3).

Este recomandabil pentru fiecare credincios s! citeasc! 1Cor.6:9-10 pentru o evaluare biblic! a propriei vie"i # ca s!-# dea seama dac! mai sunt unele lipsuri care l-ar putea exclude din Împ!r!"ia lui Dumnezeu. Bârfitorii, închin!torii la idoli # to"i cei men"iona"i în Scriptur! vor r!mâne pe afar!. În Galateni 5:19-21 apostolul ne prezint! o list! întreg! de asemenea fapte. Textele din Scriptur! referitoare la această tem! trebuie s! dea na#ere la un r!spuns în fiecare persoan!, altfel sunt doar priviri fugare aruncate spre oglind! # totul r!mâne cum a fost mai înainte. Doar atunci când lu!m în serios avertizarea vom putea în"elege ceea ce este scris în Evrei 12:14: „*Urmăriți pacea cu toți (oamenii) și sfințirea fără care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu.*” Este deosebit de important ca fiecare din noi s! fie g!sit în credin"a # ascultarea des!vâr#it! în timp ce p!#m pe calea îngust!. Viclenia

du#manului se manifest! la credincio#i care sunt preocupa"i mai mult de ceea ce au facut al"i #i care, dup! p! rerea lor, nu ar fi trebuit s! le fac! . Am fi mai câ#iga"i dac! ne-am cerceta fiecare pe sine ca s! recunoa#tem ce anume trebuie corectat în vie"ile noastre, astfel ca s! putem fi gata s! -L întâlnim pe Dumnezeu, #i s! ne punem pe inim! avertizarea: „Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii?...ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?” (2Cor.6:14-18). Noi trebuie de asemenea s! primim toate lucrurile cerute de Domnul ca pe o porunc!: „...nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.” Apoi, înc! odat!, apostolul înt!re#te lucrul de c!p! tîi: „Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frică de Dumnezeu.” (2Cor.7:1).

În fiecare epoc! de-a lungul timpului, numai cei ce au avut parte de alegerea prin har (Rom.11:5) vor asculta ceea ce are Duhul de spus bisericilor (Apoc.2+3); to"i ceilal"i au fost orbi"i (Rom.11:7). Acum, atât de aproape de revenirea Mirelui, are loc ultima chemare afar! #i preg!tirea Bisericii Mireas!. Dumnezeu a f!cut totul; El ne-a dat mesagerul #i mesajul #i ne-a condus din claritate în claritate. Dup! ce cre#inismul dec!zut este descris în Apoc.17 ca Babilonul cel mare #i curva cea mare, în Apoc.18:4 se face pentru ultima oar! chemarea c!tre adev!ra"i credincio#i: „Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: ”Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” Aceasta este ultima chemare la care to"i cei ce fac parte din Biserica Mireas! trebuie s! ia seama înaintea revenirii Mirelui. Chemarea afar! #i separarea sunt urmate de restituirea total!. În acest fel, la sfâr#it, toate lucrurile sunt rea#ezate în starea lor original!, a#a cum au fost la începutul Bisericii nou-testamentare.

REVENIREA LUI HRISTOS ȘI ALTE DIFERITE VENIRI

„Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (Ioan 14:3).

Fratele Branham a spus: „Sunt trei venituri ale lui Hristos. El vine mai întâi s - i r scumpere Mireasa Sa. Apoi vine pentru r pire ca s - i ia Mireasa Sa. El vine din nou la începutul Împ r iei de o mie de ani cu Mireasa Sa.” (**Cuvântul vorbit este sămânța originală**).

Prima Sa venire este descris! foarte bine în cele patru Evanghelii, de la na#erea Domnului # Mântuitorului nostru pâ#n! la ridicarea Lui la cer.

Conform Matei 25, Domnul nostru vine ca Mire s!-# ia Mireasa cu El în slav!: „...cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa.” (Matei 25:10).

„Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.” (1Cor.15:39-58).

În 1Tes.4, apostolul Pavel se refer! la revenirea lui Isus Hristos # descrie am!nun#it acest eveniment: „Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” (vers.13-18).

Apostolul Ioan a scris: „Prea iubitorilor, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este.” (1Ioan 3:2). Fiecare venire a Domnului este o „parusia” – prezen#! personal!, trupeasc!.

În 2Tes.2:1,2 apostolul Pavel îi avertizează! pe credincio#i cu cuvintele: „Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră, și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi...”

Preocuparea noastră! este revenirea iubitului nostru Domn # avertiz!rile directe ce ne-au fost adresate nou! tuturor cu referire la a doua Sa venire: „Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!” (2Ioan 7). Imediat după! aceast! puternic! afirma#ie, noi citim: „Oricine o ia înainte, și nu rămâne în învățătura lui Hristos, n-are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul.” (vers.9).

Negarea revenirii trupești a Domnului și Mântuitorului nostru este cea mai rea erezie și este pusă în aceeași categorie cu Antihristul; de aceea urmează și puternica prevenire: „*Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă, și să nu-i ziceți: „Bun venit!”*” (vers.10). Cercetați duhurile; puneți-i la încercare pe învățători și învățăturile lor.

Un citat din predica fratelui Branham „**Unirea invizibilă a Miresei**”: „Acum noi a tept m venirea Domnului în genera ia noastrreîntoarcerea fizic (trupeasc) a Domnului Isus pentru a lua la El un popor fizic (în trup), prosl vit prin cur irea cu Sângele S u.”

Oricine neagă revenirea trupească a lui Isus Hristos este posedat de un duh antihrist. Aceasta se aplică și celor ce spiritualizează a doua venire și învață că Domnul a venit deja. Ei sunt orbiți de îngâmfare și se așează deasupra Cuvântului lui Dumnezeu. La revenirea lui Isus Hristos totul se va desfășura exact așa cum este scris și anume: „*...Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.*” (Luca 24:50, Fapte 1:11). Noi trebuie să respectăm acest Cuvânt pentru că este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL în Cuvântul Lui.

Toate textele din Scriptură care se ocupă de diferitele venituri și care nu sunt în legătură cu Biserica și răpirea, trebuie văzute, în același fel, în contextul corect. Noi știm că revenirea Domnului nostru, și anume pentru răpire, are loc înainte ca să înceapă marele necaz. Fratele Branham a subliniat acest lucru de repetate ori. Pavel a scris credincioșilor, „*Căci cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cumuna noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la venirea Lui?*” (1Tes.2:19).

Mai sunt și alte venituri ale Domnului menționate în Scriptură și care nu sunt în legătură cu Biserica, așa cum este de exemplu Matei 25, de la vers.31: „*Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale...*” În 2Tes.1:7,8 noi citim: „*...la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc...*” Alte exemple se găsesc în Apoc.16:15,16 și Apoc.19 de la vers.11. Este absolut imperativă referirea la Vechiul Testament ca să știm exact despre ce este vorba și care este contextul corect.

Despre ce venire a Domnului nostru este vorba în Matei 24:29-30?
„Îndată după acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.” Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.”

Acest text nu vorbește despre venirea Mirelui, ci despre venirea Fiului Omului după marele necaz, când soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina. Această venire cade în perioada peceții a șasea (Apoc.6, de la vers.12). Apoc.1:7 mărturisește despre acest eveniment: *„Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea, și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.”*

„...și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns.”
(Zah.12:9,10).

„M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui. I S-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile, și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.” (Daniel 7:13,14).

Apoc.11, de la vers.15, arată ce se va întâmpla mai departe:
„Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau:” Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.”

În acest context citim despre îngerul cu a șaptea trâmbiță, care este menționat și în Apoc.10 :7. Pe 17 martie 1963, fratele Branham a spus următoarele cu referire la acest verset în predica **„Intervalul”**. „Eu nu spun aceasta de la mine...este A A VORBE TE DOMNUL. V-o citesc din Biblie: *„...ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor.”* Acest AȘA VORBEȘTE DOMNUL spus de fratele Branham nu trebuie și nu poate fi schimbat. În aceeași afirmație el a adus această clarificare în legătură cu al șaptelea înger cu trâmbiță și coborârea Îngerului legământului: „i când pece ile sunt deschise i taina este descoperit, atunci coboar Îngerul, Mesagerul, Hristos cu curcubeul deasupra capului i pune un picior

pe pământ i unul pe mare. ine i minte, **acest** al aptelea înger este pe pământ în timpul **acestei** veniri.”

Vă rog fiți foarte atenți: nu la revenirea lui Hristos, când Mireasa Lui Îl întâlnește în văzduh ca Mire, ci atunci când El vine jos ca Înger al legământului are loc **acest** eveniment, nu al șaptelea înger al Bisericii, ci **acest** al șaptelea înger este pe pământ. Nu are loc la deschiderea pecetilor din 1963, ci după ce sunt deschise pecetele. „...*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor.* (Mal.3.1b).

Cei șapte îngeri cu trâmbițe sunt prezentați la deschiderea celei de a șaptea pecete. Când fr. Branham a predicat despre a șaptea pecete, el a citit doar primul verset din cap.8 care se referă la tăcerea de o jumătate de ceas din cer. Dar imediat după aceasta, Ioan a văzut ceea ce este scris de la vers.2: „*Și am văzut pe cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu și li s-au dat șapte trâmbițe.*” În Biblia în limba ebraică este folosit cuvântul „șofar”, care a fost tradus cu „trâmbiță”. Cuvântul „șofar” se mai găsește în alte nouă locuri (Apoc.8:6, 8:8; 8:10, 8:12, 8:13, 9:1, 9:13, 10:7, 11:5). Aceasta arată foarte clar că ceea ce este scris în cea de-a șaptea pecete nu are nicio legătură cu îngerii celor șapte epoci ale Bisericii (Apoc.2 și 3), ci cu cei șapte îngeri cu trâmbițe care stau înaintea lui Dumnezeu.

După ce patru îngeri au sunat din șofarul lor, este scris: „*Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte sunete de trâmbiță / șofar ale celor trei îngeri, care au să mai sune.*” (Apoc.8:13). În cap.9, îngerul al cincilea și al șaselea sună din trâmbițele lor și astfel rămâne să sune numai îngerul al șaptelea. Este clar că îngerul al șaptelea din Apoc.7 nu este mesagerul pentru a șaptea epocă a Bisericii, ci al șaptelea înger cu trâmbiță. Acest AȘA VORBEȘTE DOMNUL spus de fr. Branham se referă negreșit la sunetul trâmbiței celui de-al șaptelea înger, căci atunci se va încheia taina lui Dumnezeu.

Când fr. Branham se referă la Apoc.10 în legătură cu slujba lui, el folosește forma plurală – „tainele”. Este foarte important să facem această distincție pentru că prin mesagerul pentru epoca Laodicea a Bisericii trebuiau descoperite toate tainele, din Geneza 1 până la ultimul capitol al Bibliei. Exact așa s-a și întâmplat. Însărcinarea ultimului mesager a fost să aducă cel din urmă mesaj. Apoc.10:7 vorbește despre „taina lui Dumnezeu” în formă de singular care se va încheia atunci când al șaptelea înger cu

trâmbi"! va suna din trâmbi"a lui. Acest lucru este exprimat foarte clar în Sfânta Scriptur! . Hristos este taina lui Dumnezeu descoperit! (1Tim.3:16, Col.2:2,3 # alte versete): „Să capete toate bogățiile plinătății de pricepere, ca să cunoască taina lui Dumnezeu Tatăl, adică pe Hristos, în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.” Taina lui Dumnezeu în Hristos a r!mas ascuns! pentru evrei atunci, dar când vine timpul lor, le va fi descoperit! # lor.

În acest punct, Cuvântul lui Dumnezeu este de asemenea foarte clar # nu poate fi în"eles gre#it. Gre#eala fatal! care se face este c! citatele din predici # textele din Scriptur! sunt aplicate numai revenirii lui Hristos, când de fapt ele vorbesc despre venituri diferite. Este capital s! faci deosebire între textele din Scriptur! # s! le a#ezi pe fiecare în ordinea lor divin! . A venit vremea când fiecare va trebui s! fie de acord cu Dumnezeu # Cuvântul S!u. Ferice de cel ce o face deja!

În Noul Testament este men"ionat! numai prima parte din Maleahi 3:1, care se refer! la Ioan Botez!torul: „ Căci el este acela despre care s-a scris:” Iată, trimit înaintea feței Tale pe Solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.” (Matei 11:10). Partea a doua referitoare la Îngerul leg!mântului care va intra în Templul S!u nu a fost men"ionat! acolo pentru c! nu se împlinea atunci. F!g!duin"a referitoare la Îngerul leg!mântului era atunci # este # ast!zi la viitor.

„Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului.” (Mal.3:1b-2).

În Apoc. 11:1, templul reconstruit este m!surat. Conform 2Tes.2 :4-8, Antihristul se va a#eza în Templul lui Dumnezeu, dar **la acea venire** pentru evrei, Domnul îl va ucide cu suflarea gurii Lui (Isaia 11 :4).

În Apoc. 10 noi vedem pe Îngerul leg!mântului coborând cu un curcubeu deasupra capului S!u # învelit într-un nor (vers.1). Deoarece evenimentul are loc dup! deschiderea pece"ilor, El are în mân! cartea deschis! . Apoi, ca proprietar de drept, El pune un picior pe p!mânt # unul pe mare (vers.2), „...și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu...” Acesta este timpul în care cele #apte tunete î# vor face auzite glasurile lor (ver.3). Ceea ce a fost spus nu ne prive#te pe noi, c!ci nu au nicio leg!tur! cu

Biserica # nu a fost permis s! se scrie ce au spus : „*Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!*” (vers.4).

Noi respect!m decizia divin! # !s!m !s!m doar în seama lui Dumnezeu lucrurile pe care EL le va face. Doar atunci Îngerul leg!mântului va sta pe p!mânt # pe mare, va ridica mâna Sa dreapt! spre cer # va jura „...*pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă...*” În acel moment se va încheia; nu va mai fi nici o z!bav! . „...*ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor.*” În cap.11, dup! ce se încheie slujba celor doi proci # ei sunt ridica!i la cer într-un nor (vers.12), al #aptelea înger sun! atunci din trâmbi!a lui, a#a cum fusese anun!at în Apoc.10:7 # este declarat! începerea Împ!r!i!ei lui Dumnezeu. Absolut totul este într-o ordine des! vâ#t! .

Proorul Daniel a v!zut mai dinainte cum îngerul va ridica mâna sa # va jura # a scris c! de la acel moment pân! la începerea domniei divine vor mai fi doar trei ani # jum!tate. „*Unul din ei a zis omului acelaia îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului: ”Cît va mai fi până la sfîrșitul acestor minuni?” Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă, și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic, că vor mai fi o vreme, două vremuri, și o jumătate de vreme, și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot.*” (Daniel 12 :6,7). Dumnezeu nu o putea spune mai clar. Am putea cita un mare num!r de versete care apar!in de această tem! # care arat! când # în ce context va r!cni Leul din semin!ia lui Iuda:

„Domnul va răcni de sus, din Locașul Lui cel sfânt va face să-I răsune glasul...” (Ier.25 :30,31).

„Ei vor urma pe Domnul, ca pe un leu care va răcni.” (Osea 11:10)

„Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim.” (Ioel 3:15-17).

În Apoc.10:7 avem anun!ul; în Apoc.11:15 avem împlinirea. Oricine cite#te cu aten!ie va recunoa#te c! exact atunci când al #aptelea înger cu trâmbi! va suna din #ofar-ul lui # declar! Împ!r!i!a lui Dumnezeu pe p!mânt, atunci se încheie taina lui Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul

nostru. „Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: ”Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.” Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, s-au aruncat cu fețele la pământ, și s-au închinat lui Dumnezeu, și au zis: ”Îți mulțumim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești.” (Apoc.11:15-17).

A fost o grav! eroare tâlcuirea c! vocea celui de-al #aptelea înger din Apoc.10:7 este vocea lui Dumnezeu, de# nu este nicio men"iune referitoare la vocea lui Dumnezeu sau la vocea celui de-al #aptelea mesager pentru Biserica! în acest verset. Este incontestabil vocea celui de-al #aptelea înger cu trâmbi"! . Fratele Branham a avut dreptul s! se refere la acest text profetic cu privire la slujba lui. A#a cum am v!zut de multe ori, textele profetice au adesea o dubl! aplicare. V! rog, compara"i urm!toarele texte: „Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut...” (Exod 4:22). „Când era tânăr Israel, îl iubeam și am chemat pe fiul Meu din Egipt.” (Osea 11:1) „ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin proorocul care zice:” Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.” (Matei 2:15). Cuvântul cheie de aici este „fiu”. Evenimentele descrise sunt total diferite, dar acela#i cuvânt profetic din Osea 11:1 se aplic! ambelor versete.

Un frate care avea doar zece ani atunci când fratele Branham a fost luat în slav! în 1965, a venit după 20 de ani cu ideea s! declare c! vocea fratelui Branham este vocea lui Dumnezeu pe care fiecare trebuie s-o aud! în mod personal; de aceea, to"i care o cred sus"în c! numai fratele Branham ar trebui ascultat #i c! nimeni altcineva nu are dreptul s! predice. Datorit! faptului c! ei citează doar afirma"iile lui fl!r! s! le duc! în Scriptur! #i s! le a#eze corect în aceasta, ei se afund! tot mai adânc în nisipurile mi#c!toare ale numeroaselor tâlcuiri pe care ei le a#ază! chiar deasupra Cuvântului lui Dumnezeu.

Noi respect!m slujba unic! #i infailibil! pe care Dumnezeu a dat-o fratelui Branham în direct! leg!tur! cu planul Lui de mântuire. To"i cei ce sunt n!scu"i din Dumnezeu vor auzi #i vor crede cuvântul fl!g!duit pentru timpul nostru. Cu toate acestea, noi respingem categoric orice tâlcuire a Cuvântului #i de asemenea glorificarea unui om sub orice form! care nu este altceva decât idolatrie. Vocea lui Dumnezeu r!mâne pentru ve#nicie în

Cuvântul lui Dumnezeu. Toată cinstea și slava se cuvin numai lui Dumnezeu singur prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Acum când revenirea lui Hristos este iminent!, aceste probleme trebuie clarificate și așezate în mod corect și biblic în ordinea lor divină!. Toate învățăturile false din multe denominări au la bază neînțelegera și interpretarea greșită a textelor din Scriptură; în același fel, fiecare din aceste învățături greșite din cadrul mesajului au apărut prin așezarea incorectă a afirmațiilor fratelui Branham. Nici Cuvântul lui Dumnezeu, nici mesajul pe care ni l-a adus prorocul Lui nu sunt de vin!, ci Satan, înșelătorul, cel care a răstăcit Cuvântul lui Dumnezeu de la început.

URIM ȘI TUMIM LUMINĂ ȘI JUDECATĂ

Lui Aaron i s-a poruncit „Să faci apoi pieptarul judecății, lucrat cu măiestrie... Să pui în pieptarul judecății Urim și Tumim, care să fie pe inima lui Aaron, când se va înfățișa el înaintea Domnului. Astfel, Aaron va purta necurmat pe inima lui judecata copiilor lui Israel, când se va înfățișa înaintea Domnului.” (Exod 28:15+30; Lev.8:8). Aaron, primul mare preot în vremea lui Moise, avea răspunderea să conducă slujba în sfântul locaș împreună cu preoții care erau din seminția lui Levi. Mantia, efodul și pieptarul făceau parte din această slujbă. Pe pieptar erau prinse 12 pietre scumpe după numărul semințiilor lui Israel. Citind textele corespunzătoare din Vechiul Testament îți poți da seama cu ușurință că numai Dumnezeu era Acela care făcea dreptate în sfântul locaș (Num.27:21, 1Sam.28:6). Dumnezeu Însuși confirmă în mod supranatural valabilitatea celor spuse și anume prin lumina care strălucea peste cele 12 pietre. De aceea a fost numit în limba ebraică Urim și Tumim, „Lumină și judecată” (Deut.33:8).

Pe vremea lui Ezra și Neemia, când poporul Israel se întorsese la Ierusalim ca să rezidească în Templul, Casa lui Dumnezeu, s-a luat următoarea decizie: „Și dregătorul le-a spus să nu mănânce din lucrurile prea sfinte până nu va întreba un preot pe Urim și Tumim.” (Nem.7:65).

Fratele Branham a spus de repetate ori: „Urim și Tumim al nostru este Cuvântul lui Dumnezeu...” și a arătat drept spre învățătura celor 12 apostoli. El a făcut de 138 de ori referire la pieptarul din vremea lui Moise și a lui Aaron și l-a pus în legătură cu învățătura neschimbătoare a apostolilor. Pe 6 aprilie 1956, în predica sa „Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș

niciodată”, el a spus: „Dacă cineva i-ar fi povestit visul sau un proroc ar fi prorocit în lumina nu ar fi strălucit peste Urim și Tumim, atunci acel proroc era greșit.”

Isus Hristos este credincios ca Mare Preot după rânduiala lui Melchisedec. Dumnezeu a rânduit diferite slujbe în Biserica Sa (1Cor.12, Ef.4 și alte versete) și a rânduit în viața celor 12 apostoli ca singurul principiu de viață pentru totdeauna. Biserica este zidită pe temelii apostolice și prorocilor (Fapte 2:42, Ef.2:20).

Fratele Branham ne-a confirmat că femeia ce poartă o coroană de 12 stele din Apoc.12 este cu adevărat Biserica nou-testamentară care este încoronată cu învierea celor 12 apostoli. Ea a primit sâmbătă divină a Cuvântului și la încheiere va da naștere copilului de parte bărbătească care va fi luat mai întâi în slavă și apoi este rânduit să domnească peste toate neamurile.

Tot ceea ce este în concordanță cu învierea apostolilor este confirmat de lumina supranaturală. Când anumite lucruri sunt în viață, prorocite sau practicate și acestea nu sunt în armonie cu Cuvântul, pieptarul rămâne neluminat. Cele 12 pietre prețioase din pieptar sunt aceleași cu cele din noul Ierusalim (Apoc.21.15-20) care coboară ca o Mireasă împodobită. „Apoi, unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului.” Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfântă Ierusalimul, care se coboară din cer de la Dumnezeu...” (Apoc.219-27).

Descrierea noului Ierusalim este foarte puternică și cu o mare semnificație. Orașul are 12 temelii de piatră pe care sunt scrise numele celor 12 apostoli ai Mielului. Pietrele de temelie sunt 12 pietre prețioase, care sunt numite fiecare în parte (vers.15-20). Ni se spune că orașul are și 12 porți după numele celor 12 seminții ale lui Israel. Numai cei ale căror nume sunt scrise în cartea vieții Mielului vor intra în noul Ierusalim. Subiectul aici este Mireasa Mielului, toți cei ce au fost alături înainte de întemeierea lumii din Israel și din toate neamurile, din Vechiul și Noul Testament, care printr-o credință și ascultare desăvârșită au părut în deplină armonie cu Dumnezeu și Cuvântul Lui.

„Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună, ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.” (Apoc.21.27).

Fratele Branham a vorbit și despre căderea lui Lucifer și a citit din Isaia 14:12, Luca 10:18 și Eze.28:11. Ca înger de lumină și heruvim ocrotitor, el avea nouă pietre prețioase în veșmântul lui (Eze.28:13). El era foarte aproape de Dumnezeu, a fost fără prihană de când fusese făcut și era așezat în grădina Eden. Cu toate acestea, a venit vremea când el a început să-și spună „*Eu voi! Eu voi...*” Aceasta s-a întâmplat atunci când l-a cuprins mândria și a vrut să fie ca Dumnezeu, ceea ce a dus la căderea lui.

Unșii falși din timpul sfârșitului care pretind a avea viziuni și apoi își vestesc propriile lor descoperiri, Hristoșii mincinoși din Matei 24, pretind chiar că au pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Ei se împodobesc singuri cu cele nouă daruri ale Duhului; cu toate acestea, învățăturile și practicile lor sunt în acord cu Antihristul și nu cu învățăturile lui Hristos și ale celor 12 apostoli. De dragul voiei lor proprii, ei se lasă stăpâniți de mândria spirituală și astfel multe suflete scumpe sunt duse în rătăcire. N-a fost niciodată un timp când înșelătoria religioasă să fie decorată cu atâtea texte din Scriptură ca acum. Toți citează din Biblie și se justifică pe ei înșiși, dar nici nu se gândesc să-și compare învățăturile și practicile cu cele ale apostolilor.

În 2Tim.4 citim despre însărcinarea dată unui adevărat slujitor al lui Dumnezeu: „*Propovăduiește Cuvîntul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea cînd oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. Dar tu, fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist, și împlinește-ți bine slujba.*” Fie ca Dumnezeu să o dea. Amin!

INDUCERE ÎN EROARE LA TOATE NIVELURILE

„*Drept răspuns, Isus le-a zis: ”Băgați de seamă să nu vă înșele cineva... Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.*” (Matei 24:4+24).

În secolele trecute, iminenta revenire a lui Hristos nu era un subiect presant în biserici. Totuși, în ultimul timp toți vorbesc despre acest lucru. Chiar se folosește termenul „parousia” – de la Vatican până la ultima denotație.

Cu ocazia audien"ei generale "înute pe 12 noiembrie 2008, papa Benedict al-XVI-lea a ales ca subiect „Maranata = vino, Doamne Isuse” # s-a referit în mod repetat la acel „Maranata” scris de Pavel în 1Cor.16:22. În aceste zile, termeni biblici ca „trupul lui Hristos”, „Mireasa Mielului” # „Biserica lui Isus Hristos” fac parte din vocabularul obi#nuit al bisericii romane # al tuturor bisericilor. Benedict al-XVI-lea a men"ionat chiar c! apostolul Pavel a accentuat în 2Tes.2 c! înainte de revenirea lui Hristos va avea loc „apostazia”, adic! lep!darea de credin"! . F!r! s! #ie, Biserica Romei # toate celelalte biserici au c!zut de mult victime acestei apostazii. Biserica roman! a venit la existen"! doar din vremea lui Constantin, nu are nimic în comun cu Biserica lui Isus Hristos # nu corespunde cu Biblia nici în înv! "tur!, nici în practic!. La fel, nici una din celelalte biserici nu pot trece testul Cuvântului. Ce folos dac! cineva vorbe#te despre „apostazie” # nu o recunoa#te în propria lui via"! ? Foarte revelatoare a fost urm!toarea afirma"ie a actualului pap!, când a spus c! Pavel nu a creionat suficient tabloul celui pe care tradi"ia cre#in! l-a numit mai târziu „Antihrist”.

De fapt, descrierea este destul de clar! pentru cel ce o poate vedea. Principala referire la Antihrist o g!sim în 2Tes.2 unde scrie c! el va ap!rea în leg!tur! cu apostazia ca „omul fl!r!delegii”, „fiul pierz!rii”, potrivit lui Hristos care se înal"! mai presus de tot ce se nume#te Dumnezeu # închinare la Dumnezeu; el se prezint! pe sine ca reprezentantul lui Hristos. Aici g!sim semnul distinctiv: Antihristul este cel „fără de lege”, ceea ce înseamn! c! el este un b!rbat dintre neamuri, nu un evreu, pentru c! evreii sunt „poporul Legii” – Tora.

În Fapte 2:23 apostolul Petru se adreseaz! evreilor r!spunz!tori de r!stignirea lui Mesia cu aceste cuvinte: „*Omul acesta, dat în mâinile voastre...voi L-ați răstignit, și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.*” El se referea la romani, la Pilat, care a dat verdictul # la solda"ii romani care au dus la îndeplinire r!stignirea # mai târziu # au împ!r!t între ei hainele Lui (Ioan 19:23).

Poporul lui Israel este poporul Legii. Domnul Dumnezeu Însu# a coborât pe Muntele Sinai # mai întâi i-a dat lui Moise cele zece porunci # apoi întreaga Lege. Pot fi date multe texte biblice care sunt în leg!tur! cu acest subiect. Antihristul nu poate fi în nici un caz un evreu; el este un b!rbat dintre neamuri, cel fl!r! de lege, care va merge atât de departe încât s! se a#eze în Templul lui Dumnezeu # s! se prezinte ca reprezentantul Lui (2Tes.2:4).

NUMELE IAHVEH

În 19 noiembrie 2008, Vaticanul a decretat c! Numele lui Dumnezeu, IAHVEH nu va mai fi utilizat în liturghia catolic!. Administra"ia pontifical! a bisericii romane a împlinit prin aceasta o cerere a rabinilor evrei care au prezentat ca argument faptul c! Numele lui Dumnezeu va putea fi rostit doar în noul Templu care va fi construit la Ierusalim. În Biblia ebraic! acest nume este reprezentat prin numai patru consoane – I H V H (Iod Heh Vav Heh). A fost pronun"at de Dumnezeu însu#: „Dumnezeu a mai vorbit lui Moise, și i-a zis: ”Eu sunt Domnul. Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, ca Dumnezeul Cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca ”Domnul.” (Exod 6:2,2).

Ca introducere la cele zece porunci, Cel Atotputernic a spus “*Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.*” Apoi El a poruncit „*Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău, căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.*” (Exod 20:2+7). Numele de leg!mânt al Domnului Dumnezeu este atât de sfânt încât nu poate fi pronun"at decât cu respect în timpul serviciului de închinare. Dumnezeu însu# a poruncit-o astfel când a zis: “*În orice loc în care Îmi voi aduce aminte de Numele Meu, voi veni la tine, și te voi binecuvânta.*” (Exod 20:24).

Nu era permis s! se foloseasc! acest Nume sfânt atunci când o persoan! decedat! era scoas! din cas!, pentru c! Dumnezeu nu este Dumnezeul celor mor"i, ci al celor vii: „*Tăcere! Căci nu trebuie să pomenim acum Numele Domnului!*” (Amos 6:10). Acest text din Scriptur! a fost în"eles gre#t de c!rturarii evrei având ca efect faptul c! nu s-a mai permis deloc folosirea Numelui IAHVEH. În jurul anului 270 d.Hr., când Biblia ebraic! a fost tradus! în limba greac! de 70 sau 72 de c!rturari evrei din Alexandria în Egipt, ei au flcut o mare gre#al!: în Septuaginta (versiunea greceasc! a Vechiului Testament) ei au tradus Numele Iahveh cu „Kyrios”.

C!rturarii evrei din Tiberiada nu au fost deloc de acord cu traducerea Septuagintei # cu folosirea termenului „Kyrios” pentru Iahveh. Cu toate acestea, chiar # evreii au înlocuit mai târziu pe IHVH cu „Adonai” atunci când citeau Tora. Pân! în ziua de azi evreii se roag! „Elohim Adonai” în loc de „Elohim Iahveh”. Toate cele trei denumiri pentru

Domnul: „Adonai”, „Kyrios” # „Dominus” nu au nicio legătură directă cu Dumnezeu. Adonai poate fi un om cu autoritate, Kyrios un domnitor, Dominus un conducător, dar niciunul dintre ei nu este în legătură directă cu Singurul Dumnezeu adevărat care s-a descoperit cu Numele Său de legământ „Elohim Iahveh”. Denumirea „Iehova” a apărut dintr-o interpretare greșită # este folosit doar începând cu anul 1518 d.Hr.

TOȚI AU ACELAȘI DUMNEZEU?

În ultimul timp auzim frecvent afirmația „Toți avem același Dumnezeu!” Asta nu poate fi adevărat. Desigur, există doar un singur Dumnezeu care s-a descoperit de la începutul timpului ca Elohim Iahveh. El este Cel Veșnic, Creatorul cerului # al pământului. El este Împărat, Mântuitor, Judecător; El este totul # în toți. Iată ce a spus El Însuși: „*Afară de Mine nu este alt Dumnezeu.*” (Isaia 44:6 # alte versete). Acesta este Dumnezeul lui Moise, Dumnezeul lui Israel. Aici pe pământ, El a dat poporului Său Israel singura mărturisire de credință valabilă # pe care ei trebuiau să-o pzească: „*Ascultă, Israele: Domnul, Dumnezeul nostru este singurul Domn...*” – *Adonai Elohehu Adonai Echad.* (Deut.6:4-9).

Dumnezeul „trinic” în care crede creștinătatea a fost inventat de părinții bisericii catolice în secolul al III-lea. Nu există niciunul dintre aceste cuvinte în Biblie: „trinitate”, „Dumnezeu triinic”, „Fiu veșnic” sau „Dumnezeu Fiul”. De asemenea, nu există niciun text în Scriptură care să afirme că Dumnezeu a rânduit pe Duhul Sfânt ca a treia persoană din dumnezeire. A fost stabilit de părinții bisericii catolice în anul 386 d.Hr. Nu există niciun pasaj în Sfânta Scriptură care să depună mărturie că Dumnezeu a zămislit # a născut un Fiu în cer sau vreo consemnare a unei convorbiri dintre Tată # Fiu în cer. Toate aceste lucruri nu sunt alceva decât înțelegeri greșite referitoare la Dumnezeu introduse de așazi părinți ai creștinismului # care au devenit apoi învățături # dogme.

Tema despre dumnezeire # descoperirea personală a lui Dumnezeu ca Tată în singurul Lui Fiu născut este de cea mai mare importanță când este vorba de predicarea Cuvântului căci această descoperire a avut loc pentru mântuirea noastră. Această temă a fost tratată bogat în multe broșuri # cărți pe baza textelor aplicabile din Scriptură așă că oricine caută cu sinceritate # fără prejudecăți poate primi claritate în această direcție.

Dumnezeul lui Mahomed și al islamului este Alah. Așa cum o arată datele istorice obiective, Alah este vechiul dumnezeu babilonian al lunii, care se zice că ar asigura fertilitatea vegetației de pe pământ. După ce Mahomed a cucerit toate celelalte triburi și pe dumnezeii lor, el a proclamat pe Alah, dumnezeul tribului său, ca fiind adevăratul dumnezeu și pe sine ca prorocul lui. În Kaba din Mecca, venerarea pietrei negre continuă ca de obicei și până astăzi Ramadanul, luna de post pentru musulmani, începe la lună plină. Țelul religiei lor rămâne același dintotdeauna și anume ca semiluna islamului să devină lună plină pe pământ prin convertirea tuturor ne-musulmanilor.

De-a lungul anilor am vizitat 12 țări islamice și m-a durut întotdeauna când traducătorul spunea „Alah” atunci când în predică eu spuneam „Dumnezeu”. În Indonezia, care cu cei 227 de milioane de locuitori este cea mai mare țară islamică din lume, numele „Alah” este scris chiar și în Biblie, de la primul verset din Geneza 1 până la Maleahi, ultimul proroc din Vechiul Testament. Pentru mine așa ceva era de neînțeles. Până la urmă, iubitul nostru Domn a făcut o cale să întâlnesc un profesor care lucra pentru „Compania Biblică” din Jakarta. Dumnezeu i-a deschis înțelegerea în timpul unei predici ale mele și datorită influenței sale, Biblia a fost retipărită. Imediat el mi-a trimis un exemplar ca să văd cu ochii mei că în ea nu mai există numele „Alah”. Acesta fusese înlocuit cu „Elohim Iahveh”. Noi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta.

Acest subiect a atras atenția guvernelor din Indonezia și Malaezia. Ca urmare, în februarie 2009, guvernul islamic din Malaezia a interzis folosirea numelui „Alah” în bisericile creștine. Așa cum mi s-a spus în timpul ultimei mele vizite în Indonezia din martie 2009, guvernul din Jakarta ar putea urma curând acest exemplu.

BOTEZUL

Recent, denomiția baptistă a fost provocată în Consiliul Mondial al Bisericilor să accepte ca valabil botezul copiilor mici făcut în alte biserici și să renunțe la re-botezare. Președintele a rămas neclintit și a declarat: „Pentru noi nu este o re-botezare, ci este adevăratul botez al credincioșilor care s-au hotărât pentru Hristos.”

În timpul Reformei, așa numiții „anabapțiști” au fost persecutați, blestemați și omorâți. Biserica Romei și mai târziu bisericile protestante de stat care au apărut ca urmare a Reformei, s-au referit la Ef.4:5 și au declarat

c! nu poate avea loc un al doilea botez pentru c! este scris „*Un Domn, o credință, un botez.*” Pe de alt! parte, anabapti#ii # au dat seama c! ei nu pot accepta taina botezului # anume c! un copil mic este n!scut din nou prin ritualul stropirii cu ap!, pentru c! aceasta era doar o tradi"ie bisericeasc! prin care nimeni nu primea mântuirea ve#nic! de la Dumnezeu. De aceea, ei au respins botezul copiilor mici # au f!cut botezul în conformitate cu Marcu 16:16: „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit...*” Biblia a fost pus! în mâinile tuturor # fiecare putea citi în ea # s! se decid! pentru sine dac! s! accepte doar botezul biblic sau s! r!mân! în tradi"ia bisericeasc! a botezului copiilor mici, care provine din vremea când oamenii erau for"a"i s! accepte religia cre#in!, # care nu este adev!ratul botez înaintea lui Dumnezeu. În timpul acelei treziri anabaptiste, ei au început s! boteze din nou prin scufundare # cel ce era botezat # cel ce boteza intrau amândoi în ap! a#a cum s-a practicat în cre#inismul de la început: „*A poruncit să stea carul, s-au coborât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.*” (Fapte 8:38).

„*De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea, cerurile s-au deschis, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas care zicea: ”Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”* (Matei 3:16,17).

Ast!zi cei ce re-botează în Numele Domnului Isus a#a cum au f!cut cei din biserica de la început, sunt înc! odat! respin# # persecuta"i. Înainte ca cineva s! judece, ar putea mai bine s! citească pentru sine cum s-a f!cut botezul în Ierusalim (Fapte 2), în Samaria (Fapte 8), în Cezarea (Fapte 10), în Efes (Fapte 19) # la Roma (Rom.6). F!r! nicio excep"ie, to"i apostolii # evangheli#ii au în"eles corect marea trimitere # au botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Dumnezeu s-a descoperit pe Sine ca Tat! în cer, în Fiul S!u pe p!mânt # în Biserica Sa prin Duhul Sfânt. În conformitate cu cuvintele Domnului nostru din Matei 28:19, porunca referitoare la botez este s! se fac! în Numele – nu în titluri. Ceea ce contează este Numele de leg!mânt nou-testamentar „Iahshua – Isus = Iahveh Mântuitorul”. „*Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și noi.*” (Ioan 17:11b). Sfânta Scriptur! nu men"ionează nici un sacrament al botezului # nici vreo înv!"itur! c! prin botez se face na#terea din nou. De# nu toate bisericile # denomina"iunile accept! în totalitate înv!"iturile catolice, ele r!mân înc! în tradi"iile lor atunci când este vorba despre botez. Acum, înaintea revenirii lui Isus Hristos, fiecare

înv!tur! # fiecare practic! din Biserica Sa trebuie adus! în concordan"! deplin! cu Dumnezeu # Cuvântul Lui astfel ca ea s! poat! fi rea#ezat! în starea de la început.

LUMEA ÎN CRIZĂ

Ne a#eptam s! se întâmple multe lucruri grele, dar nu am fost preg!ti'i pentru multele crize care zguduie în prezent întreaga lume. Ceea ce a început cu b!ncile a continuat cu toat! economia # a atras întreaga lume în diferite crize de o m!rime necunoscut! pân! în prezent. Zilnic auzim ve#i rele # se pare nu s-a atins înc! punctul cel mai de jos. Situa"ia îmi aduce aminte de afirma"ia cardinalului german Faulhaber (1869-1952): „Când lumea sângerează! din mii de r!ni # limbile oamenilor sunt încurcate ca în Babilon, atunci a venit vremea pentru biserica catolic!” (K.H. Deshner, „Istoria criminal! a cre#inismului”).

În SUA toate speran"ele sunt concentrate spre noul pre#edinte, Barack Hussein Obama, care a mo#enit # povara suplimentar! a r!zboiului din Irak. Fiecare r!zboi are urm!ri care nu se pot vindeca. La CNN s-a pus întrebarea: „Care a fost cea mai mare gre#eal! a unui guvern din secolul XX?” R!spunsul a fost: „Invazia trupelor germane asupra Uniunii Sovietice în iunie 1940.” A doua întrebare a fost: „Care a fost cea mai mare gre#eal! a unui guvern în acest secol?” R!spunsul: „Invazia trupelor SUA # Marii Britanii asupra Irak-ului în martie 2003.”

Pân! acum, peste 4000 de solda"i americani s-au întors în SUA în sicrie; alte mii au fost r!ni"i # s-au întors acas! invalizi. Peste trei milioane # jum!tate de irakieni sunt fl!r! ad!post # nimeni nu #ie câ"i au fost omorâ"i; "ara este în ruin!.

A#a cum este cazul oric!rui r!zboi, # r!zboiul din Irak este o crim! împotriva umanit!"ii. La început se p!rea c! Saddam Hussein urma s! fie dat jos astfel ca lumea s! fie salvat! de amenin"area unui r!zboi nuclear. Cu toate acestea, atunci când Hans Blix # El Baradei nu au putut g!si în Irak nici o urm! de arme nucleare sau de distrugere în mas!, a fost clar c! motivul actualului r!zboi era petrolul.

Dac! nu se converte#e la catolicism, a#a cum a fl!cut-o Tony Blair, George W. Bush trebuie s! fie con#ient c! ar putea ajunge s! fie judecat de Tribunalul Interna"ional de la Haga din cauza r!zboiului din Irak. Noul

pre#edinte Barack Obama ar putea face lucrurile ceva mai bine, c! mai r!u nu se poate.

NEGAREA HOLOCAUSTULUI

Acest subiect nu poate fi rezolvat prin declara"ii de dezmin"ire ale Vaticanului sau prin declara"ii ale p!r"ii adverse. Oricine este interesat s! afle ce se g!se#te în spatele tragediei evreilor în timpul celui de „Al Treilea Reich” (a treia împl!r!"ie), trebuie s! se întoarc! în istorie dincolo de Inchizi"ia spaniol!, în timpul c!reia mii de evrei au fost ar# pe rug împreun! cu Tora # Talmudul lor iar cei r!ma# au fost izgoni"i din Spania # Portugalia, pân! când aceste "lri au fost declarate libere de evrei în anul 1492. Noi ar trebui s! ne întoarcem chiar dincolo de cele #apte cruciade (1096 – 1292 d.Hr.), când 22 de milioane de p!gâni, musulmani # evrei au fost m!cel!ri"i. Cu adev!rat noi ar trebui s! ne întoarcem la afirma"iile p!rin"ilor bisericii catolice de la sfâr#tul celui de al II-lea secol # din secolul al III-ea. Campania lor de calomnii împotriva evreilor a devenit baza pentru ura continu! împotriva evreilor # persecu"ia lor pân! în vremurile noastre.

În această leg!tur! sunt men"ionate urm!toarele nume: Iustin, Ireneu, Ciprian, Atanasiu, Eusebiu, Efrem, Crisostom, Ieronim, Ilarie, Ambrozii # Augustin. Biserica de stat din Imperiul roman, care a ap!rut în acel timp, nu are nimic în comun cu Biserica lui Isus Hristos, a#a cum se crede în general. Pân! la sfâr#tul perioadei persecu"iilor cre#tinilor din timpul lui Diocle"ian, care au durat pân! în 312, nu exista înc! o biseric! general!, ci numai curente care difereau în anumite puncte. În anul 313, Constantin a decretat recunoa#erea oficial! a religiei cre#tine. Curând dup! aceasta, în anul 321, el a interzis evreilor s! "în! sabbatul, i-a obligat s! accepte duminica # a transformat sinagogile lor în grajduri de vite.

Ace#i p!rin"i orbi ai bisericii, care nu au tr!t niciodat! o poc!in"! # o întoarcere la Hristos, ci doar au acceptat cre#tinismul ca religie a lor, au fost r!spun!tori pentru atitudinea anti-evreiasc!. Ei i-au respins pe evrei împreun! cu Vechiul Testament #, dispre"uitori, au înlocuit pe singurul Dumnezeu al lui Israel cu un „Dumnezeu triunic”. Fiecare fapt! criminal! a fost binecuvântat! în noua lor formul! triunic! „în Numele Tat!lui # al Fiului # al Duhului Sfânt”. De atunci, biserica a folosit această formul! complet nebiblic! # care nu a venit de pe buzele apostolilor. S!mân"a sem!nat! de ace#i p!rin"i ai bisericii a r!s!rit mereu # mereu în biserica

Romei de-a lungul secolelor. Revista germana „Der Spiegel” (Oglinda) a descris-o foarte semnificativ în numărul din februarie 2009: „Ca un fir roșu, anti-semitismul se perpetuează prin istoria bisericii – adesea fiind înrădit de sânge.”

După prima cruciadă au început pogromurile împotriva populației evreiești din orașele germane Trier, Speyer, Worms și Koln în 1096 care au dus la moartea a mii de evrei. În Consiliul de la Lateran (Roma) din 1215 s-a decretat ca evreii să poarte un semn distinctiv. De-a lungul secolelor, aceste pogroame s-au petrecut în mod regulat în zonele preponderent catolice din Europa. Găsim însemnări despre marcarea evreilor, ghetourile, excluderile și discriminările de care ei au avut parte. Chiar și liturghia din vinerea mare includea pasaje învinuitoare împotriva evreilor. Fiecare bun catolic trebuia să-i socotească pe evrei ca proscriși și ucigași ai lui Hristos și ai lui Dumnezeu, așa cum i-au numit părinții bisericii. Această sămânță a venit la viață chiar și în ultima parte a vieții lui Martin Luther, care în anul 1543 a scris un pamflet cu titlul „Despre evrei și minciunile lor.” Nici bisericile ortodoxe nu au făcut excepție de la această atitudine. Spre sfârșitul secolului al XIX-lea au avut loc în Rusia valuri de pogromuri împotriva evreilor.

Fără alte prezentări, se poate spune că în timpul întregii perioade de guvernare protestantă din Germania nu a avut loc nicio persecuție a evreilor. Din contră, evreii au fost considerați cetățeni cu drepturi egale și au putut ocupa orice post. Au fost judecători, avocați, medici, comercianți, etc la fel ca toți ceilalți germani.

În istoria recentă, anul 1929 a adus o schimbare atunci când Benito Mussolini, prin „Tratatul de la Lateran” din 11 februarie, a ajutat biserica să primească o putere nouă plătindu-i datoriile în valoare de 1,75 miliarde de lire și a dat Vaticanului 44 de hectare ca teritoriu suveran. Apoi a venit Concordatul dintre Regatul Italiei și papa Pius al XI-lea al bisericii romano-catolice. În acest an, Vaticanul poate celebra al optzeci-lea an de existență în forma actuală.

În iulie 1933 a fost semnat concordatul dintre Vatican și Germania lui Hitler; astfel, biserica Romei și-a asigurat o poziție de putere deosebit de importantă pentru reprezentanții săi. Cu o guvernare predominant catolică a început o nouă epocă în cel de al Treilea Reich sub Hitler, care se lăuda că a învins atât multe de la iezuiți. Anti-semitismul a început să fie acceptat de

societate. Se poate citi despre campania calomnioasă! la adresa evreilor condusă! de dr. Karl Lueger, care a fost primar al Vienei din 1897 până! în 1920. De la el a luat Hitler prima propagandă! de persecuție împotriva evreilor. Sunt consemnate lucruri groaznice spuse de Heinrich Himmler în Bavaria, Julius Streicher, von Papen, dr. Joseph Goebbels și de mulți alții. Din punctul lor de vedere evreii trebuiau persecutați, expulzați sau omorâți pentru că ei ar fi fost respinși pe Dumnezeu. De aceea nu ne surprinde faptul că #ase dintre cele mai rele tabere ale morții, inclusiv cel de la Auschwitz/Oświęcim, au fost ridicate în Polonia, una din cele mai catolice țări.

Convingerile catolice timpurii ale părinților bisericii, care au fost declarate sfinte, au devenit puncte de vedere dominante în biserica romano-catolică. Oricine poate găsi în scrierile lor lucruri groaznice ca acesta „Cine ucide un evreu, ispășește moartea lui Hristos.” De aceea milioane de evrei au fost omorâți cu conștiința curată. Oricine se apucă să citească unele din cele peste 40.000 de scrieri referitoare la Al Doilea Război Mondial și la holocaust, „#oah – în ebraică”, va ajunge să cunoască unde se găsește de fapt rădăcina urii împotriva evreilor și cum de au fost posibile atâtea persecuții și ucideri în masă.

Desigur, biserica a trebuit să-l contrazică pe domnul Hochhut, care a publicat în anul 1963 piesa de teatru „Locuitorul”, prin care a demascat rolul jucat de papa Pius al XII-lea în timpul războiului. Întrebarea care ar trebui pusă este: „De ce refuză atât de vehement Vaticanul să deschidă arhivele secrete cu documente din perioada 1939 – 1945?” Papei Pius al XII-lea i s-a dat pe bună dreptate locul cuvenit în „Sala rușinii” din Yad Vashem - Memorialul Holocaustului de la Ierusalim. Susținerea că prin asta cere el să prevină producerea unor lucruri și mai grave sună a bațjocur! având în vedere evenimentele care au devenit cunoscute. Papa Benedict al XVI-lea insistă ca portretul lui să fie scos din acea sală înainte de vizita sa la Ierusalim din mai 2009.

Noi trebuie să lăstăm această cea mai tragică parte a istoriei omenirii pentru judecata de la tronul mare și alb. Capitala lumii, Roma, este descrisă cu claritate în Apoc. 17+18. În ultimul verset din cap.18 citim: „*Și pentru că acolo a fost găsit sângele proorocilor și al sfinților și al tuturor celor ce au fost jungheți pe pământ.*”

Referitor la Israel # Ierusalim, toate flg! duin"ele pe care Dumnezeu le-a fl cut, se împlinesc acum: „De aceea, să le spui:” Așa vorbește Domnul Dumnezeu: ”Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți, și vă voi da țara lui Israel.” (Ezec.11:17, Luca 21:24). „Îi voi sădi în țara lor, și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul, Dumnezeul tău!” (Amos 9:9-15). Dumnezeu s! binecuvânteze pe Israel poporul leg! mântului S! u! Amin.

„Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.” (Gen.12:3).

Adev!rul merge mai departe; adev!rul va birui. Fi"i mângâia"i, Domnul va face toate lucrurile bine cu ai S! i.

Din îns!rcinarea Lui,

Bro. Frank

Fotografia a fost făcută în martie 2009 și-i prezintă pe bătrânii adunați din Krefeld, fratele Leonard Russ și fratele Paul Schmidt împreună cu fratele Frank.

„Prezbitarii care cărmuiesc bine să fie învredniciți de îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc cu propovăduirea și cu învățătura, pe care o dau altora.” (1 Tim.5:17).

Acest verset se aplică celor doi frați ai noștri. Toți cei ce sunt în legătură cu noi în țară și în toată lumea, îi cunosc pe fratele Russ și fratele Schmidt. De peste 50 de ani ei slujesc cu credință în biserica locală din Krefeld împreună cu mine și au slujit de asemenea și în alte regiuni ale țării și în Europa de Est.

De-a lungul acestor mulți ani în care am avut privilegiul să duc mesajul acestui ceas în toată lumea, m-am putut bizui întotdeauna pe acești doi frați. Chiar și în anul 1979, când Satan a ridicat toate puterile iadului și a încercat să distrugă biserica locală și lucrarea care se făcea în multe țări, Dumnezeu a dat har acestor doi bătrâni ai bisericii și le-a îngăduit să rămână credințosi și neclintii pe poziția rânduită mai dinainte de Dumnezeu, chiar și atunci când furtuna izbea cu furie. Sunt sigur că Dumnezeu le va răsplăti credința în veșnicie. Ca și mine, ei sunt înaintași bine în vârstă; de aceea, vă rugăm, dragii noștri frați și surori, să ne amintiți în rugăciunile voastre zilnice.

Dacă sunteți interesat și primiți literatură, puteți scrie pe adresa:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

Puteți de asemenea să ascultați on line prin internet adunările noastre lunare în primul week-end al fiecărei luni – sâmbătă la ora 19:30 și duminică la ora 10:00 Ora Europei Centrale (ora 20:30 și 11:00 pentru România). Predicile pot fi ascultate în zece limbi diferite.

Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent conform planului Său de mântuire!

Pagina de internet a

Misiunii din Krefeld: <http://www.freie-volksmission.de>

E.Frank@freie-volksmission.de

Telefon: +49.2151.545151

Fax: +49.2151.951293

© autor și editor E. Frank